

En måde at bekæmpe fattigdom i Danmark

Fattigdom er mange ting, men primært er fattigdom noget vi opfatter som værende mangel på penge og som gør, at mennesker får svært ved at klare de daglige gøremål på en konstruktiv måde. Derfor tales der om en fattigdomsgrænse.

Fattigdom er også en mangel på socialt netværk og familie, foruden tab af godt helbred og ikke mindst sin bolig.

Der har endnu ikke vist sig nogen reel bekæmpelse af fattigdom i Danmark, fordi det vil koste penge at fjerne folk fra fattigdomsforholdene. Omkostninger mange anser som værende spildte, fordi mange af de fattige falder tilbage i fattigdom.

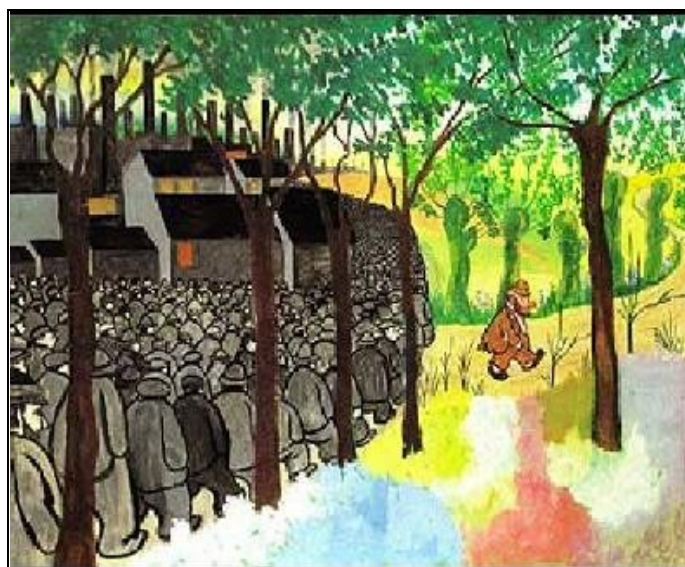
Men der er måder, det er muligt at fjerne fattigdom i Danmark på og som i det lange løb vil forøge det økonomisk og det menneskelige velfærd i det danske samfund.

Desværre er vort samfundsindstilling og -udvikling gået i en retning, hvor de menneskelige og sociale forhold mere og mere bevæger sig væk fra de menneskelige og sociale forhold og hen mod en udvikling der går i retning af materiel velstand og selviscenesættelse, som gør at mennesker mister forbindelsen til deres eget menneskeværd.

Vort samfund går i en retning, hvor menneskene bliver mere og mere fremmede over for deres menneskelige islæt og værdighed.

Vort samfund kræver, at menneskene skal stå til rådighed for et arbejdsmarked og dette er ikke andet end en moderne form for slaveri, hvor menneskene ikke længere er frie.

Skal vi opleve et samfund, der bevæger sig hen imod et menneskeværdigt samfund, skal vi først og fremmest se på mennesket som et levende menneske og ikke som et arbejdsredskab der kan kastes for døren, når tiderne går dårligt og kræves i arbejde, når tiderne skal gøres bedre igen.

For at mennesker kan opleve deres eget værd, skal menneskene først og fremmest vide, at de er værdsatte som de levende mennesker de er og at det der er samfundets

største værdi også er noget der er deres og som de har rådemulighed over, uden at de kan smides væk fra det, med mindre de viser ualmindelig mangel på respekt, over for den livsgave de af samfundsfællesskabet får i fødselsgave.

Livsgaven er et stykke jord der er givet dem i fødselsgave og som de vil kunne bede om rådemulighed over, enten gennem deres forældre eller som voksen.

Jordstykket er et stykke jord de har råde mulighed over, så længe de bruger jorden til dyrkning af deres egen og deres families føde og som de vil kunne opsætte en bolig på, som skal kunne være mobil eller skal kunne fjernes efter brug.

Nu skal jorden ikke koste noget at bruge, hverken i leje eller som ejerdomsbetaling, men være til rådighed kvit og frit, med respekt for at jorden ikke bliver ringere eller skadet således, at den bliver ubrugelig for den næste der får jordstykket til rådighed.

Denne jordfordeling kan fint gøres som tilbud for de økonomisk svagest stillede mennesker og familier, således at de får mulighed for at kunne realiserer deres eget liv, på en måde, hvor de selv kan se deres handlinger giver dem et større og mere indholdsrigt liv.

Nu skal vi moderne mennesker selvfølgelig ikke blot sådan lige smides ud på den bare mark og så blot få banket en bolig op og gravet jorden til, så den er til at dyrke føden i.

Vi skal først lære at forstå jorden, som vore forfædre og -mødre gjorde det, før industrialiseringen ændrede landbrugets brug af jorden.

Endvidere skal menneskene kunne bo i midlertidige boliger, uden nogen tidsbegrænsning og først bygge en fast bolig, når de føler sig rede til at gøre det.

For at kunne bekæmpe fattigdommen på en hensigtsmæssig måde, skal dette tilbud om jord, først gives til de økonomisk trængende og endvidere være indrettet på en sådan måde, at det foregår som landsbyer, hvorom jorden ligger til fælles brug.

Infrastrukturen i landsbyen kan være mindre energikrævende og have en mulighed for udnyttelse af både det grå og sorte spildevand, med og/eller uden formuldnings-toiletter.